

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

Henstilling fra Den Europæiske Centralbank om Rådets forordning (EF) om Den Europæiske Centralbanks yderligere indkaldelse af valutareserveaktiver

(ECB/1999/1)

(1999/C 269/08)

BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

I henhold til artikel 123, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«) skal Rådet for Den Europæiske Union (EU-Rådet) straks efter den 1. juli 1998 vedtage de supplerende forskrifter, der henvises til i traktatens artikel 107, stk. 6, og i artikel 42 ⁽¹⁾ i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statutten«). Ifølge den i traktaten foreskrevne særlige procedure for vedtagelsen af de bestemmelser, der henvises til i artikel 107, stk. 6, træffer EU-Rådet afgørelse enten på forslag af Kommissionen eller på grundlag af en henstilling fra Den Europæiske Centralbank (ECB). For at undgå dobbeltarbejde har ECB og Kommissionen aftalt, at ECB udarbejder en henstilling om den rådsforordning, der henvises til i statuttens artikel 30.4.

II. GENERELLE BETRAGTNINGER

Ifølge statuttens artikel 30.4 ⁽²⁾ kan ECB indkalde valutareserveaktiver ud over den i artikel 30.1 fastlagte grænse. I samme artikel er det anført, at Rådet fastsætter grænser og vilkår for yderligere indkaldelse af valutareserveaktiver efter fremgangsmåden i artikel 42. Det er vigtigt, at der i den afledte fællesskabsret fastsættes en øvre grænse for yderligere indkaldelse af valutareserveaktiver. Formålet med alene at fastsætte en sådan øvre grænse i den afledte ret og undlade at fastsætte specifikke betingelser er at sikre, at ECB får den fornødne finansielle uafhængighed til på et fleksibelt grundlag at tage højde for forskellige mulige scenarier, som ikke bør afspejles i en rådsforordning. Afgørelser om nødvendigheden af at foretage yderligere indkaldelse af valutareserveaktiver inden for den grænse, der fastsættes i den afledte ret, træffes af Styrelsesrådet efter de afstemningsprocedurer, der er foreskrevet i statuttens artikel 10.3.

⁽¹⁾ Artikel 42 i statuten har følgende ordlyd:

»I overensstemmelse med traktatens artikel 106, stk. 6, skal Rådet straks efter beslutningen om datoen for overgangen til tredje fase med kvalificeret flertal enten på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB eller efter en henstilling fra ECB og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen vedtage de bestemmelser, der er nævnt i artikel 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 og 34.3 i denne statut«.

⁽²⁾ Artikel 30.4 har følgende ordlyd:

»ECB kan indkalde valutareserveaktiver ud over den i artikel 30.1 fastlagte grænse i overensstemmelse med artikel 30.2 inden for de grænser og på de vilkår, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.«

For at sikre, at de supplerende forskrifter vedrørende ECB's yderligere indkaldelse af valutareserveaktiver kan håndhæves direkte i de deltagende medlemsstater på identiske vilkår, skal de have form af en forordning vedtaget af EU-Rådet.

III. BEMÆRKNINGER TIL DE ENKELTE ARTIKLER

Artikel 1 — Definitioner

Denne artikel indeholder definitioner på betegnelserne »deltagende medlemsstat«, »national centralbank« og »valutareserveaktiver«, som de anvendes i denne henstilling.

Definitionen af »valutareserveaktiver« svarer til definitionen af de valutareserveaktiver, som ECB forsynes med af de nationale centralbanker i henhold til artikel 30.1 i statuten, og som udelukker medlemsstaternes valutaer, IMF-reservestillinger og SDR. Endvidere omfatter definitionen af »valutareserveaktiver« medlemsstaternes officielle valutaer som anført i artikel 105, stk. 2, tredje led, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 2 — Yderligere indkaldelse af valutareserveaktiver

I denne artikel fastsættes det, at ECB kan indkalde valutareserveaktiver fra de nationale centralbanker ud over den grænse, der er fastlagt i artikel 30.1 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statutten«), svarende til et beløb på op til 50 000 mio. EUR. Det vurderes, at et beløb svarende til den i artikel 30.1 fastlagte grænse — 50 000 mio. EUR — er passende på indeværende tidspunkt, men at loftet eventuelt senere skal hæves, efter den samme fremgangsmåde, når ECB's mulige behov er blevet fastslået med større sikkerhed.

Artikel 2 indeholder desuden en bestemmelse om, at en centralbank i en medlemsstat, hvis dispensation er blevet ophævet, eller som behandles på samme grundlag som en centralbank i en medlemsstat, hvis dispensation er blevet

ophævet, skal overføre valutareserveaktiver til ECB, således at det beløb, der skal overføres, fastsættes ved at gange euroværdien, beregnet efter de gældende vekselkurser, af de valutareserveaktiver, som allerede er blevet overført til ECB på grundlag af yderligere indkaldelser, med forholdet mellem antallet af kapitalandele indskudt af den pågældende nationale centralbank og antallet af kapitalandele, der allerede er indbetalt af de øvrige nationale centralbanker. Denne bestemmelse skal sikre, at der i forbindelse med yderligere indkaldelser anvendes samme metode til beregning af værdien af de valutareserver,

der skal overføres af medlemsstater, om måtte indføre euroen i fremtiden, som anvendes ved den første indbetaling af valutareserveaktiver i henhold til artikel 49.1 i statuten.

Artikel 3 — Afsluttende bestemmelser

Denne forordning træder i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Rådets forordning (EF) om Den Europæiske Centralbanks yderligere indkaldelse af valutareserveaktiver

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statutten«), særlig artikel 30.4,

under henvisning til henstilling fra den Europæiske Centralbank (ECB),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber,

i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 107, stk. 6, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«) og i statuttens artikel 42 og på de betingelser, der er fastsat i artikel 122, stk. 5, og i punkt 7 i protokollen (nr. 11) om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) ifølge statuttens artikel 30.1 forsynes ECB af de nationale centralbanker i de deltagende medlemsstater med valutareserveaktiver, bortset fra medlemsstaternes valutaer, euro, IMF-reservestillinger og SDR, svarende til et beløb på op til 50 000 mio. EUR;
- (2) ifølge statuttens artikel 30.4 skal Rådet fastsætte grænser og vilkår for ECB's indkaldelse af valutareserveaktiver ud over den i artikel 30.1 fastlagte grænse;

- (3) ifølge statuttens artikel 30.4 skal yderligere indkaldelse af valutareserveaktiver foretages i overensstemmelse med statuttens artikel 30.2; ifølge artikel 30.2 sammenholdt med artikel 43.6 i statuten og punkt 10, litra b), i protokollen (nr. 11) om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland skal den enkelte nationale centralbanks bidrag fastsættes i forhold til dens andel i ECB's kapital, der er indskudt af centralbankerne i de deltagende medlemsstater;
- (4) i artikel 10.3 sammenholdt med artikel 43.4 i statuten er det fastsat, at ved beslutninger, der træffes i henhold til statuttens artikel 30, vægtes Styrelsesrådets medlemmers stemmer i overensstemmelse med de nationale centralbankers andel af ECB's indskudte kapital;
- (5) artikel 30.4 sammenholdt med artikel 43.4 og 43.6 i statuten, punkt 8 i protokollen (nr. 11) om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og punkt 2 i protokollen (nr. 12) om visse bestemmelser vedrørende Danmark tildeler ingen rettigheder og pålægger ingen forpligtelser over for ikke-deltagende medlemsstater;
- (6) ifølge statuttens artikel 49.1 sammenholdt med punkt 10, litra b), i protokollen (nr. 11) om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland skal en centralbank i en medlemsstat, hvis dispensation er blevet ophævet, eller som behandles på samme grundlag som de nationale centralbanker i medlemsstater uden dispensation, overføre valutareserveaktiver til ECB i overensstemmelse med statuttens artikel 30.1; ifølge statuttens artikel 49.1 fastsættes det beløb, der skal overføres, ved at gange euroværdien, beregnet efter de gældende vekselkurser, af de valutareserveaktiver, som allerede er blevet overført til ECB i overensstemmelse med artikel 30.1, med forholdet mellem antallet af kapitalandele indskudt af den pågældende nationale centralbank og antallet af

kapitalandele, der allerede er indbetalt af de øvrige nationale centralbanker;

- (7) enhver angivelse af beløb i euro i de førnævnte traktatbestemmelser i denne forordning og i enhver indkaldelse af eller anmodning om valutareserveaktiver, som ECB måtte foretage, henviser til nominelle beløb i euro på det tidspunkt, hvor ECB indkalder valutareserveaktiver;
- (8) det anses for hensigtsmæssigt, at ECB, såfremt det er nødvendigt, kan indkalde valutareserveaktiver fra de nationale centralbanker ud over den i statuttens artikel 30.1 fastlagte grænse, svarende til et beløb på op til 50 000 mio. EUR; Rådet kan i overensstemmelse med den i statuttens artikel 42 foreskrevne fremgangsmåde forhøje beløbet for de valutareserveaktiver som ECB yderligere kan indkalde fra de nationale centralbanker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- »valutareserveaktiver«: deltagende medlemsstaters officielle valutareserveaktiver, som besiddes af nationale centralbanker, og som er denomineret i, eller omfatter, valutaer, regningsenheder og guld, bortset fra medlemsstaternes valutaer, euro, IMF-reservestillinger og SDR
- »national centralbank«: en deltagende medlemsstats centralbank

— »deltagende medlemsstat«: en medlemsstat, der har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten.

Artikel 2

Yderligere indkaldelse af valutareserveaktiver

1. ECB kan, såfremt der er behov herfor, indkalde valutareserveaktiver fra de nationale centralbanker ud over den i statuttens artikel 30.1 fastlagte grænse, svarende til et beløb på yderligere 50 000 mio. EUR.
2. En centralbank i en medlemsstat, hvis dispensation er blevet ophævet, eller som behandles på samme grundlag som en centralbank i en medlemsstat, hvis dispensation er blevet ophævet, skal overføre valutareserveaktiver til ECB, således at det beløb, der skal overføres, fastsættes ved at gange euroværdien, beregnet efter de gældende vekselkurser, af de valutareserveaktiver, som allerede er blevet overført til ECB i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel, med forholdet mellem antallet af kapitalandele indskudt af den pågældende nationale centralbank og antallet af kapitalandele, der allerede er indbetalt af de øvrige nationale centralbanker.

Artikel 3

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.